

A GYŐRI EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET IDŐSZAKI LAPJA

MEGJELENIK AZ ÚR 2009. ÉVÉNEK PÜNKÖSDJÉN

Áhítat

Schön Krisztina – teológus

„Ezért tehát mi is, akiket a bizonyágtevőknek akkora fellege vesz körül, tegyünk le minden ránk nehezedő terhet és a bennünket megkörményező bűnt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát. Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte

levő öröm helyett – a gyalázzattal nem törődve – vállalta a keresztet, és az Isten trónjának jobbára ült. Gondoljatok rá, aki ilyen ellene irányuló támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy lelketekben megfáradva el ne csüggedjete.”

(Zsid 12, 1–3)

Kedves testvérem! A mai világban nagyon sok a megfáradt, kimerült ember. Mindannyian, idősek és fiatalok egyaránt gyakran érezzük, hogy elfogyott az erőnk, elfáradtunk, és meg kell állnunk egy kis időre. Bizony fáradtságunk nem mindig testi, hanem nagyon sokszor lelki eredetű. Még mi, keresztyének is úgy érezzük, hogy nem bírunk megküzdeni az előttünk álló feladatokkal, nem tudunk megfelelni az állandó elvárásoknak, mert azok felülmúlják a mi erőnket.

Ezért nagyon fontos számunkra a hit és az isteni figyelemzetetés: el ne csüggedj! Aki elcsügged, az elhagyja magát. Aki pedig elhagyja magát, az csak arra vár, hogy valaki majd csak segít rajta. Így viszont könnyen teherrel válhat mások számára.

De a keresztyén ember ne legyen csüggedt, ne legyen reményvesztett, és ne adja fel! A keresztyén ember ne arra vágyódjon, hogy mások hordozzák őt, hanem törekedjen arra, hogy ő hordozzon másokat! Ez nehéz feladat, és mindannyian tudjuk, hogy a nehézségekben és harcokban könnyen jön a csüggedés és az erőtlenség. Ilyenkor kell Jézusra és a keresztre tekintenünk. Ilyenkor kell erősen hinnünk!

Hiszen az ördög célja, hogy elvegye a kedvünket a hit harcától. Azon munkálkodik, hogy reménytelenné tegye a

helyzetünket, hogy mi kilátástalannak lássuk az életünket. Az ő eszköze az, hogy elvonja a figyelmünket az igazán fontos dolgokról. Elvonja a figyelmünket Istenről, és az ő igéjéről. A sok tennivalóval – pénzkereséssel, válsággal, hatalmi versengésekkel vagy a napi teendőnkkel - elveszi az időnket és az erőnket, hogy estére fáradtak legyünk elővenni a Bibliánkat, és ne legyen erőnk elolvasni belőle egy-két biztató szót.

Ez a gonosz módszere, hogy nyomorúságot hoz ránk. De mi ne csüggedjünk, szálljunk szembe vele! A nehéz időkben és fáradtságunkban tegyük félre a világ gondjait, tegyük félre a feladatainkat, és imádkozzunk! Nézzünk fel Jézusra, a hit elkezdőjére és beteljesítőjére, és kérjük őt. Hiszen Jézus elkezdte és el is végezte a hitet. Nekünk is ezt kell tennünk: nem csak elkezdni, de elvégezni is. Tenni, cselekedni! Segíteni és biztatni! Gondoljunk a nyomorúságos időkben is Jézus vigasztalására: Jézus erőt ad nekünk, és vezet minket, hogy mi is erősen megálljunk.

Közeledjünk Istenhez, és ő is közeledni fog hozzánk! Kérjük őt, hogy adjon erőt a nehéz idők átvészeléséhez! Szüntelenül imádkozzunk - még ha nehéz is, alázatos szívvel imádjuk őt -, és imádságunkban kérjük az ő gondviselését, hogy mi is vezetni tudjunk másokat!

Uram! Te látod gyengeségeimet, te látod az én bűneimet! Adj erőt nekem és a megfáradt testvéreimnek, hogy rátaláljak a te igaz szeretetedre, és tovább is tudjam adni másoknak! Segíts, hogy úgy szeressem az embereket, ahogy te szeretsz engem! Adj erőt, hogy még a legnehezebb időkben is ki tudjak tartani a benned való hitben, hogy semmi el ne tántorítson tőled. És adj alázatos szívet, hogy szó nélkül elfogadjam az igazságtalanságot, ahogy Jézus is tette! Vezess engem, Uram! Nem fogok többé tétlenül állni, mert tudom, hogy vársz rám, Istenem! Ámen.

Beszélgetés Berényi Rudolfné Mesterházy Zsuzsanna lelkésznővel

Dr. Ajtony Zsoltné

Berényi Rudolfné Mesterházy Zsuzsanna lelkész a győrújfalui leánygyülekezetben nevelkedett, és kisebb kitérő után, 2000 nyara óta Győrött szolgál. Jelenleg a nádorvárosi körzet egyik lelkésze.

Milyen gyermekkori élmények voltak meghatározóak a szolgálatra való indulása szempontjából?

Böjtös Sándor keresztelt és kísérte figyelemmel tanulmányi előmeneteletemet. Plachy Lajos lelkészünk kisgyermekkoromban gyakran látogatott minket, számomra is megkapó volt az ő közvetlensége, kedvessége. Később Bárány Gyula és felesége, Idus néni vettek körül pásztori szeretettel. Gyula bácsi mesélte el nekem, hogy az egyik hittanóra után – 8 éves lehettem akkoriban – előrukkoltam azzal a kérdéssel, hogyan lehet lelkész az ember, mert én talán az leszek. Később nem is emlékeztem erre a kijelentésemre, de ő imádságban hordozott attól kezdve, és végül az érettségi után 2 évvel mégiscsak a teológián találtam magam. Az odáig vezető út legmeghatározóbb élménye 1983 nyarán történt. A győrújfalui gyülekezetben az volt a szokás, hogy a konfirmált fiataloknak felajánlott a gyülekezet egy 1 hetes nyári ifjúsági konferencián való részvételt. Először nem voltam túl lelkes a lehetőségtől, de amint átléptem a gyenesdiási Kapernaum kapuját, szétfoszlott minden aggodalmam. A hét végén, mikor véget ért a tábor, más színben láttam a világot. Isten szeretetének jó híre egészen betöltött, meggyőződésemmé vált, hogy Isten személy szerint ismer és szeret engem, ezután olyan életre vágytam, amely kedves ölelőtte. Vallom, a Szentlélek munkája volt ez.

A teológia után honnan vezetett az útja Győrbe?

Első szolgálati helyem a Veszprém megyei Lovászpatonán volt, és a hozzá tartozó falvakban, Vanyolán, Csóton, Nagydémen kezdtem lelkészi pályámat. Sok szép emléket őrzök arról a 4 esztendőről. Az idő tájt végeztem el Semmelweis egyetem posztgraduális mentálhigiénés képzését is, sok olyan hasznos ismeretre tettem szert ott, amely fontos az emberekkel kapcsolatos hivatásokban.

A szabadhegyi imaházban már 6. éve vezeti sikerrel a baba-mama kört, nyaranta napközis foglalkozásokat, tábortartást ovisoknak, kisiskolásoknak. Mesélne erről a munkáról?

A gyermekmunkáról nagyon szívesen beszélek. Kisfiam, Ruben alig múlt még fé éves, amikor visszaálltam a szolgálatba, és akkor mint lelkészédesanya kezdtem a baba-mama kör szervezésébe, mert tudtam, hogy van rá igény az anyukák részéről. A szabadhegyi imaház adottságai – a gyülekezeti terem közvetlenül a szolgálati lakás mellett van – miatt kézenfekvő volt, hogy ott legyenek az alkalmak. 2005-ben aztán, amikor az „alapító babák” oviba mentek, elindultak az ovisórák péntek délutánonként. Ma már néhány kisgyermek iskolába jár közülük, így az ovisórának a gyermekör nevet adtuk, hogy ne sértse a nagyobbacsokká önértézt az elnevezés. Olykor a templomban is kiáll ez a kis csapat énekekkel, versekkel. Három évvel ezelőtt egy anyuka vetette fel, hogy jó lenne nyáron is összehozni a gyerekeket, a szülők szá-

mára pedig nagy segítség lenne, ha az óvodai leállások idején jó helyen tudnák gyermekeiket, így indítottuk a nyári napközis tábort itt helyben: az imaházban. Ez évben már felsőbb osztályosoknak külön szervezünk egy hetet, mert a gyermekörök csemetéink szépen cseperednek, nekik más programmal készülünk, mint az ovis korúaknak. Ezeket az alkalmakat rendszeresen hirdetjük a templomban, és nagy örömeinkre új arcokat is megismerhetünk. Nagy segítségem ebben a munkában Szabó Csilla óvónő, de hálás szívvel mondhatom, hogy mások is szívesen részt vesznek a gyermekmunkában. Alkalmaink mindegyike a

több mint százestendő szabadhegyi imaház területén van, mert időközben a gyerekek megszerették és belakták a gyülekezeti termet, felfedezték a tágas, árnyas udvart, a szabadtéri játékokat.

Kislánya, Abigél ezek szerint már egy összeszokott „baba-mama-körös” csapatba érkezett. Hogyan tudja összeegyeztetni az anyaságot a lelkészi hivatással?

Az egyházi törvények szerint a lelkésznőknek fél év szülési szabadság jár. Ez a baba szempontjából rövid idő, a gyüle-

kezet oldaláról azonban hosszú is lehet. Elmondhatom, hogy az egyházkerületben a várandós és kisgyermekes lelkésznők nagy segítőkészséget és támogatást tapasztalnak egyházunk vezetéséről. A törvény által biztosított szabadság után én mindkét esetben visszaálltam a szolgálatba. Nem volt egyszerű, de férjem és szüleim is sok-sok segítséget nyújtottak nekem, hogy a szolgálatot el tudjam látni a kicsi gyerekek mellett. Ma már némileg könnyebb, mert Abigél is óvodás. Lelkészként és szülőként is megtapasztalhatom, hogy milyen fontos, hogy a gyermek már kicsi kortól hitben nevelkedjen. Kisfiunk például gyakran megkér minket az esti mese után, hogy imádkozzunk vele, hogy ne álmódjon rosszat. Örülünk, ha már ő maga is megtapasztalja, hogy gyermeki félelmeiben is segítségért fordulhat az Úrhoz.

Hogy látja, olyan pályán fut az élete, ahogy azt gyermekként elgondolta?

Szép gyermekkorom volt, kislányként az egyik kedvenc időtöltésem az idős emberek látogatása és a környékbeli babák dajkáltsága volt. A kedves újfalu „néniket” és „bácsikat” rendszeresen felkerestem, és szívesen hallgattam újra és újra elmondott történeteiket. Ma is nagyon szívesen beszélgetek idős emberekkel, és felpezsdít egy-egy jól sikerült gyermekfoglalkozás a gyülekezetben. Szeretek emberekkel foglalkozni. Egészen fiatal voltam még, amikor megragadott Szophoklész gondolata, mely szerint „Sok van, mi csodálatos, de az embernél nincs semmi csodálatosabb”. Ma már azonban – néhány évtized élet-tapasztalattal a hátam mögött – Krisztus Urunk emberképét valom: mindnyájan megváltásra szoruló bűnösök vagyunk. Nagy kiváltságnak tartom, hogy arról az Úrról tehetek bizonyosságot újra és újra, aki a bűnt gyűlöli, de a bűnöst szereti, aki megtérésre és megbékélt életre hív minden embert. Ő maga mondja megváltottainak Ézsaiás 43 szerint: „drágának tartalak és becsesnek, mivel szerettek.” Vallom azt, hogy ez a „csodálatos”.

Egyházközségi hírek

Ami gyülekezetünkben húsvét ünnepe óta történt...

► **Április 12.** Húsvét hajnali istentiszteleten az Öregtemplomban, utána agapén vehettünk részt az iskola ebédlőjében.

► **Április 18.** Egyházmegyei konfirmandus csendesnapra hívtuk össze az Öregtemplomba a Győr-Mosoni Evangélikus Egyházmegyéhez tartozó konfirmandusokat..

► **Április 26-án** délután a konfirmandusok, valamint Iltz János elnök-püspök szolgálatával köszöntöttük a gyülekezetünkhöz tartozó idős testvéreinket.

► **Május 3.** Teológusnap keretében teológushallgatók érkeztek gyülekezetünkbe, ezen a napon ők hirdették Isten

igéjét a gyülekezetnek minden alkalmon.

► **Május 17-én** délután tartottuk a nádorvárosi gyülekezet részhez tartozó konfirmandusaink vizsgáját az Újtemplomban.

► **Május 24-én** délelőtt vehettünk részt a nádorvárosi gyülekezet részhez tartozó konfirmandusaink konfirmációi ünnepi istentiszteletén az Újtemplomban.

► **Május 24-én** délután tartottuk az öregtemplomi gyülekezeti részhez tartozó, valamint iskolánkban tanuló konfirmandusok konfirmációi vizsgáját az Öregtemplomban.

Egyes alkalminkról képes beszámoló található gyülekezetünk honlapján:

<http://www.lutheran.hu/z/honlapok/gyor/>

<http://www.lutheran.hu/z/honlapok/nadorvaros/>

Sokszínűen a sokszínűségben

Dömök Krisztina – teológus

Az Evangélikus Hittudományi Egyetem hallgatói 2009. május 3-án reggel 2 személyautóval hagyták el a biztonságot nyújtó Bosnyák téri épület falait. Kicsit tartva az előttük álló szolgálatoktól, kíváncsian tekintettek az előttük álló nap eseményeire.

Az előzetes egyeztetések alapján megszületett a munkaterv, ami azt jelentette, hogy mindenki számára volt valami feladat, hogy méltóképpen lássuk el a befogadó gyülekezeteket. Így dr. Bácskai Károly egyetemi tanár és az EHE Újszövetség tanszékének megbízott vezetője sokszori konzultáció alkalmával kiosztotta a ránk váró feladatokat. Az igei szolgálatokat „kapták” a felsőbb éves hallgatók, míg mi, elsőévesek pedig a liturgus feladatát láttuk el.

A győri lelkészekkel megbeszélte időpont előtt kicsit előbb (07.45 helyett már 07.30-ra) odaértek a fiatal első- és másodéves hallgatók a győri Öregtemplomhoz. Én, (Dömök Krisztina), mivel egy közeli gyülekezet (Hánta – Ászár – Kisbér Társult Evangélikus Egyházközség) tagja vagyok, otthonról érkeztem busszal a győri pályaudvarra, ahonnan szintén autóval szállítottak a templomhoz. A bőséges reggeli után ki-ki a maga szolgálatára indult a helyi lelkészek segítségével.

Mesterházy Zsuzsa lelkész Arató Lóránd, másodéves teológus-lelkész szakos hallgatót és Bence Győző szintén másod éves teológus-lelkész szakos hallgatót vitte át autóval 08:30-ra, a gőnyői Istentisztelet megtartására. Az elsőként említett hallgatónk, aki az aradi evangélikus gyülekezetből jött, vállalta az igehirdetés szolgálatát, így az imént említett hallgató, aki a budavári gyülekezet tagja, a liturgus feladatokat látta el. 10:00-kor pedig Győrújfaluban végezték ugyanezeket a szolgálatokat.

Dr. Bácskai Károly 08:30-kor úrvacsorás Istentiszteletet tartott a győri Újtemplomban, ahol az én (elsőéves teológus-lelkész szakos hallgató) liturgikus szolgálatommal láttuk el a gyülekezetet. Szintén ilyen „szereposztással”, valamint egy másodéves teológus-lelkész szakos teológus: Schön Krisztina csatlakozásával szolgáltunk 10:00-kor az Öregtemplomban. A mezőberényi I. kerületi evangélikus egyházközségből jött hallgató a liturgiai szolgálatokba segített.

Szószcserés megoldással Pápai Attila, ugyancsak másodéves teológus - lelkész szakos hallgató és Bajnóczi Mária elsőéves teológus – lelkész szakos hallgató végezte a szolgálatot 08.30-kor a győri Öregtemplomban, 10.00-kor pedig az Újtemplomban. Attila, aki Orosházáról, a kardoskúti leánygyülekezetből érkezett, végezte el az igei szolgálatot, Mária pedig szintén a Budavári gyü-

lekezet „oszlopos” tagjaként végezte a liturgus szolgálatát.

A délelőtti szolgálatok után került sor az ebédre. A Katalin kert finomságai után kis fagyizással egybekötött városnézésre került sor. Visszaérve az Öregtemplom gyülekezeti termébe, átbeszéltük a délutáni teendőket.

A 15.00-kor kezdődő délutáni istentisztelet alkalmával került sor Bence Győző igehirdetői és liturgiai szolgálatára, ami a győrszentiváni gyülekezet számára volt hallható. A lelkész nő főfői szolgálatával segítette hallgatónk tevékenységét.

A szintén 15.00-kor Bácsán kezdődő Istentiszteleten Schön Krisztina igehirdetését hallhatták, az én (Dömök Krisztina) liturgiai szolgálatommal. A kántori feladatokat Bajnóczi Mária látta el.

Az utolsó, bár cseppet sem elhanyagolható programunk a 17.00-kor kezdődő műsorunk volt. Az Öregtemplomba tervezett esemény a kevés közönség miatt a gyülekezeti terembe kényszerült volna, de az utolsó percekben vettük észre, hogy bizony a templomba fogunk csak elférni az érdeklődők számának hirtelen növekedése miatt. Így a közel másfél órás műsorunkban emlékezve édesanyáinkról, Isten gondviseléséről és szeretetéről, bizonyágtételeinkkel, énekeinkkel és imádságainkkal szólítottuk meg az Urísten.

Az utána következő szeretetvendégség alkalmával került sor a gyülekezeti tagokkal való személyes beszélgetésekre, amik – őszintén remélem – mindannyiunk lelki épülését szolgálta.

A nap végén, 19.30-kor kellett visszaindulnunk a teológusotthonba, mert természetesen másnap már tanítás volt számunkra is.

Köszönjük a lehetőséget, hogy szolgálhattunk a gyülekezetekben, és érezhettük, hogy nemcsak mi készültünk nagy lelkesedéssel az alkalomra, hanem a győriek is nagy- nagy szeretettel vártak bennünket, teológushallgatókat. Őszintén mondhatom, jól éreztük magunkat, de ez csak úgy válhatott számunkra is szintizta örömmé, hogy láthattuk testvéreink arcán a felénk áradó szeretetüket, ami azt jelenti, nemcsak mi viszünk haza élményeket, hanem hagyunk szellemi táplálékot a gyülekezeti tagok számára is.

Hadd köszönjem meg azzal az igével ezt a teológusnapot, mind a résztvevőknek, mind a hallgatóknak, amit műsorunk alaptextusaként is választottam a 2009. év Jubilate vasárnapjára:

„Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.” (2Kor 5,17)

Isten áldását kérem a gyülekezetre és az el nem múlt lelkesedésükre, hogy egy újabb teológusnap alkalmával ismét legyen miért köszönetet mondani és áldást kérni a további szolgálatokra!

Ifjúsági oldalak

Péterfy-nap iskolalelkészünk iktatásával

Anévadó emlékének, a hagyományok ápolásának mindig jelentősége van egy iskola életében. Idei emléknapunkat elsősorban iskolalelkészünk, Csorbáné Farkas Zsófia beiktatása tette emlékezetessé.

Iktatását megelőzően közel négy esztendőt töltött már velünk. Segítette munkánkat lelkészként, pedagógusként, sőt még osztályfőnöki szolgálatot is vállalva ismerte meg nevelőmunkánk talán legizgalmasabb területét. Iskolalelkészünket sokan régóta ismertük, hiszen az 1995/96-os tanévben bocsátottuk útjára az egykor kiváló eredménnyel végzett nyolcadikos tanítványunkat, aki –Istennek hála visszatér közénk, s a Péterfy-nap óta immár hivatalába iktatott lelkészünk. Igehirdetése emlékezetes marad kicsiknek, nagyoknak egyaránt. Aki jelen volt ezen az alkalmon, megérezhette, Isten ígéje hogyan kovácsol szeretetközösséggé több száz gyermeket, fiatal.

A Péterfy-nap ezután sok-sok meglepetéssel folytatódott. Az idén mindhárom tagozat (alsó, felső és gimnázium) hasznos, személyes életüket is segítő érdekes feladatot kapott. A legnagyobbak Papp Lajos szívsebész előadásából meríthettek példát akaratereüből, kitartásból. Az emberi

szervezet csodálatos működéséről, a test és a lélek kapcsolatáról szóló előadás témája, a professzor egyénisége lekötötte a fiatalok figyelmét.

A fiatalabb korosztály is kivette részét a programokból, hiszen három versenyt is rendeztünk ezen a napon: a Sajtó Károly megyei környezetvédelmi vetélkedőt illetve az illemtani vetélkedőt 5–7. évfolyamon. Ez utóbbi rendezvényen a diákság megmutathatta, milyen ismeretekkel rendelkezik a különböző rendezvényeken illő viselkedés szabályairól, hogyan találja fel magát váratlan szituációkban, hogyan kommunikál helyesen embertársaival adott helyzetekben. Mindezt jó hangulatban, játékos-komoly formában. A labdarúgás hívei sem unatkoztak, mert a Győri Dózsa pályáján a hagyományos országos focikupa zajlott az ország evangélikus középiskolásainak részvételével.

A Péterfy-nap hagyománya az év diákjának megválasztása is – a kitüntetett címre most hatan aspiráltak. A jelöltek mellett kampányoló osztályok az iskola legkülönbözőbb helyeire kirakott plakátokon ajánlották a többiek figyelmébe jelöltjüket, illetve az aulában mutatták be vidám prezentációjukat. Az első két helyezett diák osztálytársaival egyetemben részt vehet egy Nemescsóra, Péterfy szülőhelyére szervezett jutalomkiránduláson.

Iskolánk közössége méltó módon, tartalmasan ünnepelte névadónknak, a „tanítók atyjának” napját.

Alsósok Péterfy-napja

Módosné Hegedűs Tímea

Ahúsvét előtti vasárnap virágvasárnap. Ezen a napon szokás volt a kiszehajtás.

Egy szalmabábut készítették a lányok, amit házról házra járva végighordoztak a falun. Mindenkitől kértek rá egy ruhadarabot. A felöltöztetett bábot kivitték a faluból, elégették, vagy vízbe hajították.

A báb a téli hideget, betegséget jelképezte. Úgy gondolták, ezzel elűzik maguktól a bajokat. Majd fűzfáról rügysző botot törtek, villóágat, amit hazavittek mint a tavasz és az egészség jelképét.

A kiszézés és a villózés népszokását elevenítettük fel az alsó tagozatos gyermekekkel a Péterfy-napon. A 4.b osztály hagyományörző műsorát követően kimentünk a Rába-partra. Majd minden osztály vízbe dobta az általa készített bábut, amit el is kísértünk „úttján” egy ideig.

„Kisze kisze villó!

Kivisszük a hideget,

Behozzuk a meleget.

Kivisszük a betegséget,

Behozzuk az egészséget!

Haj, ki kisze, haj!”

Konfirmandus csendesnap

Ajtony Emese, 12 éves

Április 18-án konfirmandus csendesnapra gyűltek össze a Győr-Mosoni Egyházmegye konfirmandusai a győri Öregtemplomba.

A csendesnap áhitattal kezdődött, majd mindenki bemutatkozott, és elmondta, honnan jött. Elég messziről, még Sopronból is érkeztek, de talán Győrből és környékéről voltak a legtöbben.

Ezután csapatokba osztottak minket, és elkezdődött a bibliaverseny, melynek témája a Tízparancsolat volt. Minden átlomás nagyon jó volt, nagyon érdekesek voltak a feladatok. Például meg kellett „kövezni” egyik társunkat, természetesen csak papírgalacsinnal. A verseny nyertes csapatának tagjai egy-egy tábla csokit kaptak ajándékba.

A nap második felében fellépett a Szélrózsa Band, nagyon jó hangulatot teremtettek az ismert ifjúsági énekek előadásával. Ezután kötélhúzó versenyt rendeztünk, először a lányok a fiúkkal, majd a fiúk a felnőttekkel mérték össze erejüket. A felnőtteket legyőzték a fiúk, de a lányok derekasan helytálltak, és végül kiegyeztünk egy döntetlenben.

Mindenki örömmel és szép emlékekkel tért haza a jó hangulatú és vidám „csendes” nap végén.

Köszönetet mondunk azoknak a testvé-

reinknek, akik adójuk **1+1%-val** támogatták a **Magyarországi Evangélikus Egyházat**, valamint a Győri Evangélikus Egyházközséget és annak intézményeit, és kérjük további felelős támogatásukat!

Köszönet a kétszer 1%-ért

A Torkos András Evangélikus Egyházi Művelődési Alapítvány nevében Csorba János kuratóriumi elnök,

a Pálmay Lajos Alapítvány nevében dr. Szilvásyné Peregri Eszter a szeretetház intézményvezetője.

Ballagás az Insula Lutheranában

Balázsné Szabó Ildikó

Ballagás. Valamennyien voltunk már ezen ünnepségen. Eddig elsősorban persze saját ballagási élményeink kerültek elő a közeli-távoli múlt homályából, vagy rokonaink, barátaink gyermekének szép, ünnepélyes pillanatai.

Alma mater, a nagybetűs élet, útravaló, próbatétel, életpálya – közhelyesnek tűnő fogalmak, melyek minden ballagó diák fülében egyre intenzívebben zakatolnak, tán a szerenádtól kezdve egészen érettségi vizsgájának napjáig.

Állomások: gyermekszületés, az első mosoly, az első bizonytalan lépések, az első koccanó fogacska, az első tudatosan megformált szó. Belépés az óvodába: gondtalan, játékkal és varázslattal teli évek. Iskola: ismerkedés az „új étellel”, új arcok, szerepváltás, játék és egyre több feladat, kötelesség, s mi több, tudomány.

Észrevétlenül telt el ez a tizenkét év, melyben gyermekeink bizonytalan, riadt kis elsősökből tudatos, intelligens, a kihívásokat kereső, a tudományokban, művészetekben jártas ifjú emberekké értek. Persze ehhez sok minden szükségeltetett.

Szerencsésnek érezzük magunkat mi, szülők, akik április 30-án (az égiek segítségével ragyogó napsütésben) részesei lehettünk egy felemelő ünnepélynek. Az Öregtemplom megtelt várakozó, örvendező, büszke szülőkkel, vendégekkel, pedagógusokkal. S akkor a jó ismerősként felhangzó orgonaszóra megérkezett az az 54

maturandus, aki tanulmányait a 2008/2009-es tanévben fejezi be iskolánkban, a Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központban. Sok szép pillanat, ünnepi beszéd, köszöntő, útravaló és énekszó mellett, azt hiszem, a legmagasztosabb az volt, mikor az oltár előtt térdelve megkaptátok személyre szólóan az ígét útravalónak. Éreztük, hogy sok-sok szerető és pozitív energia árad felétek, s különös rezgéssel telt meg a templom. Nem egyedül álltatok ott az iskolalelkész előtt...

Evangélikus sziget – védettség. Hogy ez mennyire igaz, azt már az élet sokszor bizonyította. A későbbi évek során biztos sokszor eszetekbe jut majd ez a védettség, ez az otthonos közeg, melyben mindenki igyekezett felkészíteni benneteket a már sokszor emlegetett ÉLETRE. Köszönet tanítóitoknak, tanáraitoknak, akik nagy hozzáértéssel és empátiával bontogatták s fejlesztették a bennetek szunynyadó tehetségcsírákat.

Köszönet azért, mert az evangélikus közösség védőhálójában igaz, nemes fiatalokat neveltek a hit és erkölcs jegyében.

Sokan ballagtak azon a napon az országban, de a mi közösségünknek ott, az Öregtemplomban ti mindenkinél fontosabbak voltatok. Egy régi ír áldással küldünk titeket szép és boldog életutakra:

„Legyen előtted mindig út,
Melegen süsse arcodat a nap,
Az eső puhán essen földjeidre,
S amíg újra találkozunk,
Hordozzon tenyerén az Isten.”

12. osztály

Ászity Enikő
Bakos Gábor
Bártfai Péter
Benke Bálint
Boros Klára
Burján Dóra
Csényi-Nagy Krisztina
Csupor Tímea Dalma
Csúri Melinda
Gyulaházi Zsuzsanna
Horváth Viktória
Kelemen Ádám
Kósa Roland Imre
Köbli Róza
Kuti Dorottya
Lassu Anna Nóra

Márföldi Éva
Mészáros Dorottya
Molnár Balázs
Nagy Viktória
Perger Krisztina
Polgár Renáta
Sashalmi Mónika
Simon Szandra
Szabó Flóra Anna
Szücs György Ernő
Takács Dóra
Tompos Lilla
Vágvölgyi Bianka Mirjam
Osztályfőnök:
Péntek Szilvia

Ballagó gimnazistáink névsora

Balázs Bálint
Bende Tamás
Dániel Attila
Farkas Ervin
Fekete Máté
Győry Gergely
Hanvay Salamon
Hetyey Péter
Horváth Ferenc
Horváth Petra
Ihász Alexandra
Kalácska Zsófia
Kósa Barbara
Lőrincz Máté
Molnár Zsolt

12/VIII. osztály

Nagy Zsolt
Németh Márta
Palasics Fanny
Pajor Judit
Simon Dávid
Szabó Réka
Szücs László
Tekán Dávid
Tompos Barbara
Viszló Sára

Osztályfőnökök:
Fazakas Miklós
Illés Csabáné

Insula Lutheranana

Az Insula Lutheranana egyházi varroda egyházi textiliák készítésén túl kosztümök, blúzok, szoknyák, női alkalmi ruhák szabását, varrását is vállalja. Alakítások, javítások nők és férfiak részére egyaránt.

Telefon: 06-20-8244-619.

Címünk: 9025 Győr, Petőfi tér 1.

Az idei tanévben iskolánk alsó tagozata tavasszal rendhagyó csendesnapot szervezett, amelyre Böjte Csaba ferences rendi szerzetes látogatott el iskolánkba.

Rövid áhítatot tartott az alsósoknak, majd mesélt az általa alapított gyermekotthonban élő nehéz sorsú gyerekek mindennapjairól. A kicsik nagyon készültek erre a találkozásra, annál is inkább, mivel a gyakran hangoztatott szeretet szót tartalommal töltötték meg. Apró forintjaikat ajánlották fel az Erdélyben élő árva vagy nehéz helyzetben élő gyerekeknek. Lelkesen készítették a szendvicseket, majd árusították azokat és a süteményeket, amiket szüleik készítettek. A nemes cél érdekében nagyon sokan mozdultak meg a kisiskolástól kezdve a felső tagozatoson keresztül egészen a családokig. Ismét bebizonyosodott Böjte Csaba többször hangoztatott mondása:

„Aki nem hisz abban, hogy mennyi jó ember van, az kezdjen el valami jót tenni, és meglátja, milyen sokan odaállnak mellé.”

Csaba atya szívhez szóló üzenetet fogalmazott meg a szülőknek, pedagógusoknak azzal kapcsolatban, hogy mi is a feladatuk. Álljon itt egy részlet a vele készített in-

Böjte Csaba látogatása iskolánkban

terjúból.

„Isten a kéréseinket meghallgatja, és gyerek-

börbe csomagolva elküldi az ajándékait. Nekünk, szülőknek, pedagógusoknak az a feladatunk, hogy ezeket az isteni ajándékokat kibontsuk, kibontakoztassuk. Segítenünk kell, hogy a benne lévő érték felszínre jöjjön. Idén Szent Pál éve van. Szent Pál Saulként kezdte. Damaszkuszba is elindult, hogy politikai okokból, ideológiai alapon gyilkosságokat szervezzen. Jézus Krisztus, a világ legnagyobb pedagógusa ezt nem felrótta ennek az embernek, nem elbukatta, hanem párbeszédet kezdett vele.

Saul, Saul miért üldözöl engem?

És ennek a párbeszédnek – tudjuk – az lett a következménye, hogy ebből az emberből a népek apostola lett, és élete végén megírta a csodálatosan szép szeretethimnuszát. Csodálni való, ahogy Jézus elvezeti Sault a szeretet himnuszáig. Minden egyes gyerekben, mindegyikünkben ott van a szeretet himnusza. Valamilyen érték, amelyet Isten általa akar a világnak adni. Ha bennem megvan a jézusi türelem, párbeszéd, bölcsesség, akkor segíteni tudom azt a gyereket, hogy ő is megfogalmazza és kimondja a maga szeretethimnuszát.

Azt hiszem, hogy nagyon sok érték, ami bennünk van, elveszik, mert nincs párbeszéd, nincs türelmünk egymáshoz, nem tudjuk egymásból kiszerezni a jót. Hiszem, hogy ez lenne a pedagógus és szülő feladata. Az, hogy abban a visító Saulkában meglássa a holnap apostolát. Ehhez hihetetlen türelem és kitartás kell.”

Az interjú teljes szövege az iskola honlapján olvasható.

Jézus „szerep”

Kósa Roland 12. osztályos tanuló

Két évvel ezelőtt keresett fel iskolánk lelkésze, Csorbáné Farkas Zsófia, hogy szeretne egy passiót rendezni a diákok és a gyülekezet számára, és arra gondolt, hogy én játszhatnám Jézus szerepét. Kicsit megilletődve a feladattól, de elfogadtam a szerepet.

Az igazat megvallva a szövegkönyv kézhez kapása után sem volt elképzelésem arról, hogy miként formáljam meg Jézust az előadásban. Tekintve, hogy a Biblia több Jézus képet is ad attól függően, hogy melyik evangélista jegyezte le a Megváltó tetteit és személyiségét. Mind e mellett a saját Jézus képem is sok esetben eltért a szöveg alapján megjelenítendő Jézustól. Ez főleg a második előadásra volt igaz. Mikor elkezdtek a próbákat, és magamévá tettem a szöveget kicsit egyszerűbb volt a helyzet, ám így is nagyon összetett személyiséget kellett alakítanom. Hiszen az a Jézus, aki kiűzi a kufárokat a templomból, ugyanaz a személy, mint aki tűri, hogy Heródes megalázza, Isten fiaként vállalta, hogy az emberek között éljen, és a kereszten haljon és megváltson bűneinkből. Ezt nehéz megjeleníteni, hiszen itt nem tud az ember a saját élményeiből karaktert építeni, mivel nincs ehhez mérhető élmény, amiből kiindulhatna az ember. Lehetetlen az önfeláldozás ilyen mértékét hitelen eljátszani.

Végül egymás után kétszer is nekivágtunk ennek a nehéz feladatnak, a szerep megformálásához óriási segítséget nyújtott mind a rendező, Csorbáné Farkas Zsófia és az egész csoport.

Így visszatekintve kijelenthetem, hogy több volt ez egyszerű szerepnél, ahogy épült fel a karakter úgy tett rám egyre mélyebb benyomást Jézus élete és szenvedése. Nagyon örülök, hogy olyan élményben lehetett részem, ami nagyon keveseknek adatik meg. Jézus eddig valahogy távolabb állt tőlem, olyan messzinek és szakrálisnak tűnt a személye. És pont ezért volt olyan érdekes és izgalmas végiggondolni és megmutatni, hogy mit mondott és tett. Ez a szerep merőben megváltoztatta a Jézusról alkotott belső képemet, és közelebb hozott Jézushoz.

Fontosnak tartom, hogy ezt az élményt többen is megtapasztalják, nem mindenképp személyesen, de közvetetten. Szerintem a passiójátékok ismét aktuálissá váltak. Meg kell mutatni az embereknek Jézus szenvedéstörténetét, mivel egyre kevesebben ismerik azt. Több fórumon is meg kell szólítani az egyháznak az embereket, és ez a fórum miért ne lehetne a színház. Ez az újra feléledő hagyomány talán több emberhez juttatja majd el Isten igéjét. Nagyon örülök, hogy ennek a folyamatnak a kialakulásában részt vehetem, és remélem, hogy ez tovább fog folytatódni, és újabb hagyománnyá fog válni iskolánkban.

Száz éve született Sztehlo Gábor

Budapesten, 1909. szeptember 25-én egyik otthonban felsírt egy újszülött fiúgyermek. Önmagában ez még nem lenne olyan érdekes számunkra, hiszen ez a kisgyermek feltehetően egy volt a sok közül. Hogy mégis miért lett oly fontos és meghatározó személye nem csak egyházunk, de minden magyar honfitársunk számára, ennek a bemutatására vállalkozott iskolánk négy, 10./VI. osztályos tanulója (Dimény Luca, Kalácska Nóra, Kovács Réka és Tekán Katalin). Újságunk következő számaiban a Teológiai sarok rovatban közöljük részleteiben pályázati munkájukat.

Sztehlo Gábor (1909–1974)

A Sztehlo család gyökerei több évszázadnyi múltra vezethetőek vissza. Az első Sztehlőről 1698-ból szerezhetünk tudomást. A feljegyzések szerint felvidéki lelkészként szolgált.

Sztehlo Gábor, az „Igaz ember” 1909. szeptember 25-én született Budapesten.

Édesapja Sztehlo Aladár, aki nevét Szenczyre magyarosította. Akkor mégis mi lehet az oka, hogy fiát mégis Sztehlóként ismerjük, s nem Szenczyként? A válasz egyszerű: visszaváltoztatta nevét, amint alkalmá nyílt rá. Édesanyja, Hagenmacher Márta a híres Dreher sörgyárral rendelkező Hagenmacher familia leszármazottja.

Az ifjú Sztehlo tanulmányait meglehetősen sok iskolában folytatta. Az elemi iskolát, ami akkor 6 év volt, magántanulóként végezte el.

A gimnázium négy éve alatt négyszer váltott iskolát, ez már önmagában is meglepő lehet, ő ráadásul más és más felekezetű iskola padjait koptatta. Évente került új iskolába.

Első gimnáziuma a budapesti Ciszterci Gimnázium volt, utána következett a Lónyai Utcai Református Gimnázium, majd a Fasori Evangélikus Gimnázium, és végül középiskolai tanulmányait a soproni Berzsényi Líceumban fejezte be.

Sopronban ismerkedett meg és kötött barátságot Koren Emillel, és valószínűleg az ő hatására vált lelkésszé, így 1927–1931 között elvégezte a teológiát Sopronban.

Az ottani teológusotthonban megismerkedett egy finn ösztöndíjjal, Toivo Lajtinennel akivel barátságot kötött, és Sztehlo 1931–1932 között Magyarországról harmadiként mehetett külföldre ösztöndíjasként. Itt meg kell jegyezni: Sztehlo Gábor kiválóan beszélt finnül és természetesen édesanyja családja révén németül is. Ennek köszönhetően otthon, Sztehlóéknál a társalgás felváltva magyar és német nyelven folyt.

A Finnországban töltött egy év nem telt haszontalanul. Itt

hallott először a népfőiskoláról, a parasztembereket oktató intézményről.

Ekkor fogalmazódott meg benne a gondolat, hogy Magyarországon is szükség van hasonló intézmények létesítésére, de akkoriban nem volt lehetősége ennek megvalósítására.

Miután Raffay Sándor lelkésszé szentelte 1937-ben, a Magyarországra látogató finn evangélikus lelkészek 1500 pengőt adományoztak az első magyar népfőiskola létesítésére. Ugyanebben az évben 80-an rendszeres havi segítséget ajánlottak fel. Sztehlo meghívást kapott Finnországba, és az ottaniak adományaiból és a magyar evangélikus egyház felajánlásából kezdett hozzá a népfőiskola szervezéséhez.

A nagytarcsai evangélikus egyház két kisholdnyi területet ajánlott fel erre a célra. 1938 novemberére elkészült két kis parasztház a magyarok és a finnek adományából, és megérkeztek a nagytarcsai Tessedik Sámuel evangélikus népfőiskola első növendékei, 12 parasztfiú.

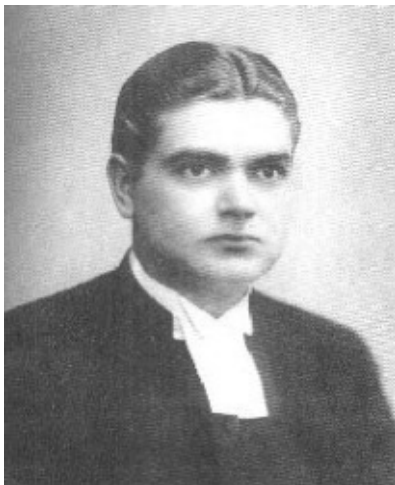
Már az első tanfolyam befejezésére elkészült a gazdasági épület is a Stühmer család adományából, a földművelésügyi minisztérium pedig 270 facsemetét ajándékozott, amivel a tanulók befásították a területet.

A tanfolyam 5 hónapig tartott, október végétől a következő év márciusának végéig, így a fiatalok nem hiányoztak otthonról a fontosabb gazdasági munkákban. A karácsonyi szünet kivételével az egész időt az intézetben töltötték.

A tantárgyakat 4 csoportba osztották: a keresztyénséggel foglalkozó tárgyakra; ezek közé tartoztak a hitélet, a Biblia ismerete, egyháztörténelem és a gyülekezeti szolgálat, a magyarsággal foglalkozó tárgyakra; a magyar irodalom, történelem, földrajz, néprajz és társadalom, a mezőgazdasági szaktárgyakra; mint az állattenyésztés, földművelés, kertészet, és a mindennapi ismeretekre; a számolás, fogalmazás, ének-zene és az ügyintézés. A gyakorlati ügyekhez tartozott például különböző nyomtatványok kitöltése és írása, levélírás és kérvényszerkesztés.

Így az oktatás minden olyan területet felölelt, amire a fiatal legényeknek szükségük lehetett későbbi életük során, ugyanakkor Sztehlo nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy a népfőiskolának nem célja, hogy a fiatalok „öntudatos magyar paraszttá” váljanak, mint ahogy a népszerű továbbképzések hirdették, sőt, a „paraszt” szó helyett, amelynek már akkor is bizonyos pejoratív értelme volt, céltudatosan a „földművest” használta.

Folytatás következik...

TEOLÓGIAI SAROK

ALKALMAINK

Öregtemplom

Istentisztelet – minden vasárnap 8.30-kor és 10 órakor a templomban.
Biblióra – csütörtökönként nyári időszámítás szerint 18 órakor a lelkési hivatalban.
Gyermekistentisztelet – a tanév ideje alatt minden hónap második vasárnapján 15.30-kor a templomban.

Nádorváros

Istentisztelet – minden vasárnap 8.30-kor, 10-kor és 18 órakor a templomban.
Biblióra – minden héten kedden délelőtt 9.30-kor a gyülekezeti teremben.
Alianz biblióra – a hónap első keddjén 18.00 órakor a gyülekezeti teremben.
Kétkereszt – kéthetente pénteken 17 órakor a gyülekezeti teremben.
Énekkar – szerdánként 18 órakor a gyülekezeti teremben.
Játszóház kicsiknek – szerdánként 9 órától a gyülekezeti teremben.
Szinjászkör – péntekenként 15-től gimnazistáknak a gyülekezeti teremben.
Bárka – kéthavonta szombaton egész napos alkalom mozgássérülteknek a gyülekezeti teremben.

Szabadhegy

Istentisztelet – minden vasárnap 16 órakor az imaházban.
Baba–mama kör – minden csütörtökön 10 órától az imaházban
Gyermekkör és közösségi óra – páros heteken csütörtök 16.54-től, páratlan heteken pénteken 17.30-tól az imaházban
Angol nyelvű hittan – páros heteken csütörtökön 15.30-tól.

Egyéb alkalmaink

Iskolai határidők, programok:

Május 27. Országos kompetenciamérés (4., 5., 6., 8., 10. évfolyamokon).
Június 5–6. Balaton-kerülő kerékpártúra.
Június 6–11. Emelt szintű érettségi vizsgák.
Június 11. Sportnap.
Június 12. Utolsó tanítási nap, 8. osztályosok ballagása.
Június 21-én 17 órakor tanévzáró istentisztelet az Öregtemplomban.
Június 24. Beiratkozás.
Június 15–20. Szóbeli érettségi vizsgák középszinten.
Augusztus 31. 17 órakor tanévnyitó istentisztelet az Öregtemplomban.
Szeptember 1. Első tanítási nap.

Gyülekezetünk tábora:

Július 21–25. napközi gyermektábor 9–13 éves korosztályok számára a szabadhegyi imaházban.
Július 27–31. napközi gyermektábor óvodásoknak és alsó tagozatos iskolásoknak a szabadhegyi imaházban. Részvételi szándékot mielőbb kérjük jelezni szíveskedjenek Mesterházy Zsuzsa lelkésznek.
Június 6-án kirándulás gyermekes családoknak Gyirmótra. Sütínivaló elemőzsiát, innivalót mindenki hozzon magával. Érdeklődni a 20-413501-es számon lehet.
Június 28–július 4-ig testvérgyülekezeti látogatás Erdélyben Zselyken és Krizbán.
Július 5–12. Zenei tábor a Péterfy Sándor Evangélikus Oktatási Központban. Érdeklődni Ócsai Zoltán igazgató lelkésznel lehet.
Szeptember 12-én országos presbiteri találkozó Budapesten a Sportcsarnokban.
Október 3-án presbiteri, képviselőtestületi délután az Öregtemplomban.
Október 9–11. Konfirmandus kirándulás Sopronba.
Október 29–31 Reformációi sorozat az Öregtemplomban.

Gyülekeztünk életének eseményeit nyomon követheti honlapunkon:

www.lutheran.hu/z/honlapok/gyor/

www.lutheran.hu/z/honlapok/nadorvaros/

Ünnepi istentiszteleti rend

			Öregtemplom		Újtemplom			Szabadhegy	Győrújfalú	Bácsa	Győrszentiván	Gönyü és Nagyszentjános
			8:30	10:00	8:30	10:00	18:00	16:00	10:00	15:00	15:00	08:30
05	31	V	JA*	JA*	IJ*	IJ*	BMZs*	BMZs*	CsJ*	CsJ*	BMZs*	CsJ*
06	01	H		konf. CsJ*	BMZs*	BMZs*			IJ	A csillaggal (*) megjelölt alkalmak úrvacsorás istentiszteletek.		

Lelkészeink elérhetősége:

1-es körzet (Belváros, Révfalu, Bácsa, Vámoszabadi) **Csorba János:** 06-20/824-6247

2-es körzet (Újváros, Sziget, Pinnyéd, Gyárváros, Győrújfalú, szigetközi szórványok) **Jánosa Attila:** 06-20/824-4618

3-as körzet (9024, 9023 irányítószám szerint, leszámítva a Fehérvári, Szigethy A. és Szent Imre utak által határolt részt)

Ócsai Zoltán igazgató lelkész: 06-20/824-6250

4-es körzet (9028, 9011, 9023 irányítószám szerint) **Berényi Rudolfné Mesterházy Zsuzsa:** 06-20/416-3501

Iskolalelkész Csorbáné Farkas Zsófia Anna: 06-20/824-8765

Szeretetházi lelkész Karsay Lajos: 06-20/824-2564

A Győri Evangélikus Gyülekezet időszaki lapja

e-mail: gyor@lutheran.hu

Cím: 9025 Győr, Petőfi tér 2. tel.: 524-708

Szerkesztette: Csorba János

Tördelte: Nagy Gergely

Logo: Csermák Zsuzsa

Készült: LAP nyomda, Győr

Lapunk ingyenes, adományokat köszönettel elfogadunk!